

ԵՐԵՎԱՆԻ ԵՐԵՄԻԱՆԻ ԵՐԵՄԻԱՆԻ ՏԱՐԻ

ՄԵԼԻԿ

ՀԻՄՆԱԳԻՐ ԳՐԻԳՈՐ ԱՐԾՐՈՒՆԻ

Տարեկան գինը 10 ռուբլի, կես տարվանը 6 ռուբլի, Առանձին համարները 5 կոպեկով:

Թիֆլիսում գրվում են խմբագրատան մէջ:

Մեր հասցեն. Тифлисъ, редакция «Мшакъ».
Կամ Tiflis, Rédaction «Mschak».
Տ է Լ Է Ֆ օ Ն № 253.

Խմբագրութիւնը բաց է առաւօտեան 10—2 ժամ (բացի կիրակի և առաւօրեայ օրերէն):

Յայտարարութիւնը ընդունվում է ամէն լիզուով:

Յայտարարութիւնները համար վճարում են իւրաքանչիւր տողաւորին 10 կոպեկով.
Տ է Լ Է Ֆ օ Ն № 253.

Հայրապետ և Սիրանոյշ Համբարձումեանցիները ցաւօր սրտի յայտնում են ազգականներին և ծանօթներին առաջինը իր հօր, երկրորդը սկեսրայրի

ՍԱՐԳԻՍ ԲԱՂԴԱՍԱՐԵԱՆ ՀԱՄԱՐԱՐԵԱՆՑԻ

մահը, որ տեղի ունեցաւ նոյեմբերի 5-ին Պարսկաստանում, Հարազատ Սարգսի զինւոր: Պատարագը և հոգեհանգիստը տեղի կունենան կիրակի, նոյեմբերի 28-ին, Կոնկիայի ս. Աստուածածին եկեղեցում (Վորժնյոյի արձանի մօտ): Պատարագը սկսվելու է 10¹/₂ ժամին առաւօտեան, իսկ հոգեհանգիստը 12 ին: 1—2

Կիրակի, նոյեմբերի 28 ին

ԹԱՄԱՐԱ ՄԻՔԱՅԷԼԵԱՆ ՏԵՐ-ՍԱՐԳՍԵԱՆՑԻ

վաղաժամ մահվան տարեգրածի օրը, Թանգույան ս. Աստուածածին եկեղեցում, (Միքայէլեան փողոց) տեղի կունենայ պատարագ, իսկ պատարագից յետոյ հոգեհանգիստ, որի մասին յայտնում են բարեկամներին և ծանօթներին հանգուցեալի ամուսին Իվան Սերգեյեւիչ Տէր-Սարգսեանը և քրոջ որդին Ալեքսանդր Սերգեյեւիչ Լիսինսկան: Պատարագը սկսվելու է 10¹/₂ ժամին, իսկ հոգեհանգիստը 12 ին: 1—2

Կիրակի, նոյեմբերի 28 ին կը կատարվի վաղամեծիկ

ԱՐՇԱԿ ԳՐԻԳՈՐԵԱՆ ԱՐՈՒԼԵԱՆՑԻ

մահվան տարեգրածի առթիւ հոգեհանգիստ Զիգրաշէնի Աւետեաց եկեղեցում, ուստի հանգուցեալի հայրը՝ Գրիգոր Միսայիշ Արուսեանցը իր ընտանիքով, քրոջ՝ Վարվարէ Տէր-Յովնանիսեանցը, եղբայրը՝ Արգիշտի Արուսեանցը և հօրաքոյրը՝ Նոյսեանցը Սուսանեանցը այդ մասին յայտնում են ծանօթներին և բարեկամներին: Պատարագը կը սկսվի առաւօտեան ժամը 10¹/₂-ին, իսկ հոգեհանգիստը 12¹/₂ ժամին: 1—1

ԲՈՎԱՆԴԱՆՈՒԹԻՒՆ

Հետևողական պէտք է լինել.—ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ. Մամուլ. Մի քանի առաջադիւնք. Կորչում է. Նամակ Մերկից. Նամակ Ակերբ-մանից. Ներքին լուրեր.—ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ. Պատերազմի շուրջը. Մի քայլ ևս առաջ. Արտաքին լուրեր.—ՀԵՌԱՅԻՆՆԵՐ.—ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ:

ՀԵՏԵՆՈՂԱԿԱՆ ՊԵՏԻԼԻՆԵՆ

Մենք շատ հաւանում ենք, երբ տեսնում ենք ռուսական կամ արտասահմանեան մամուլի մէջ կեանքի քննադատութիւն, գեղձուկներ մերկայացում, մոտիւրապաշտութիւնների պատարագում: Մամուլի այդպիսի վերաբերմունքը մենք գտնում ենք փրկարար և զարմանում ենք այն սահմանափակ ուղեղների վրա, որոնք աշխատում են արգելք հանդիսանալ մամուլի այդ գործունէութեանը:

Մենք բոլորս կուշտ ծիծաղել ենք չինացիների վրա և միևնոյն ժամանակ նրանց խղճացել ենք, տեսնելով թէ ինչպէս նրանք նախապաշարմունքներն աւելի գերադասութիւն են տուել, քան գիտութեանը, թէ ինչպէս ուժեղ կանոնաւոր եւրոպական գործի դէմ նրանք հանդէս են բերել կախարդական դրօշակներ վիշապների և չար ուղիների պատկերներով:

Սակայն մենք փոխում ենք մեր վերաբերմունքը դէպի այնպիսի երևոյթներ, երբ նրանք կատարվում են մեր շրջապատող կեանքի մէջ, մեր երկրի սահմաններում: Կենքը քննադատելու լաւ է, բայց ոչ մեղանում. զեղծումները պէտք է մերկայցնել, բայց ոչ մեր գործողների, մոտաւորապաշտութիւնները պէտք է պախարակել և նրանց դէմ մղել: Բայց ոչ մեր երկրում: Մեզ համար ծաղրելի և զգուշի են օտար երկիրների խաւարած անձնաւորութիւնները, բայց երբ բանը համարում է մեր երկրի նոյնատեսակ գործողներին, մենք ոչ միայն ներողամիտ ենք, այլ յաճախ նոյն իսկ պաշտպան և հովանաւոր նրանց վերաբերութեամբ: Մենք զայրանում ենք, երբ իմանում ենք, որ օտար երկիրների խաւարած

...ընդհանուր գաղափարներ են, որոնց հայեացքները հայրենասիրական զգացմունքի և մասնավորապէս թանձր թաղանթով, իսկ երբ նոյն տեսակ ձայներ և հայեացքներ մեզ մօտ են լսվում, մենք պատրաստ ենք խոնարհվել նրանց առաջ:

Վերջին տասնեակ տարիներում, ճիշդ է, առաջադիւնքներ միտքը մեզանում խոր աղետներ է վարել հասարակական աշխարհայացքի մէջ և սկսել է մի գործ, որ կամաց-կամաց պէտք է մեզ հանէ դէպի լոյս աշխարհ և հաստատէ մեզանում լուսաւոր վերաբերմունքը դէպի կեանքի երևոյթները: Սակայն չը պէտք է թողնել և չարձանագրել և այն, որ մեր հասարակութեան մի քանի շրջաններում գործող մարդիկ բաւականաչափ ուժեղ չը հանդիսացան դիմանալու փորձութիւններին և կեանքի մի քանի երևոյթների ազդեցութեան տակ, սկսեցին թերահաւատութեամբ վերաբերվել եւրոպական կուլտուրայի սկզբունքներին մեր կեանքի մէջ: Դա այն սխալներից մէկն է, որոնք կըրկնվել են և մեզնից աւելի առաջադէմ երկիրներում, սակայն բարձրագույն է եղել նա, ով կարողացել է շուտով ազատվել իր սխալից և նորից բոլոր եռանդով նուիրվել աշխարհային գաղափարների իրաւորութեանը կեանքի մէջ:

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

Մ Ա Մ Ո Ւ Լ

Ներկայ նոյեմբերի 20-ին լրացաւ քառասուն տարի այն օրից, երբ Ալեքսանդր Պ. կայսրը զատաւանական ընթացքով Ռուսաստանին, Ուրդար սկզբունքների վրա հաստատված հրապարակական դատարանը, որ գոյութիւն էր ստանում 1864 թ.ի նոյեմբերի 20-ին, մի շատ խոշոր, շատ լուսաւոր երեւոյթ էր Ռուսաստանի պետական և հասարակական կեանքի մէջ: Ռուս նշանաւոր գրողները սարսափով են խօսում ինչ դատաւանահի մասին: Արդարադատութեան վաճառվում էր բացարձակ կերպով. դատաւորների կաշառակերութիւնը օրինականացած, հանրաձայն իրականութիւն էր: Նոյն իսկ արդարադատու-

թեան միւստարն էլ գիտէր, որ առանց կաշառքի դատաւանահի չը կայ և չէ կարող լինել Ռուսաստանի ոչ մի կողմում: Յայտնի է պաշտօնական զօկումներներից, որ արդարադատութեան միւստար կոմս Պանին իր մի սեփական դատաւանական թէթի գործի համար 100 ռուբլի կաշառք ուղարկեց Պետերբուրգի դատաւանական պաշտօններին: Այդ սարսափելի անարդարութեան վերջ դրեց Ալեքսանդր Պ. ի դատաւանական ընթացքը, որ նոր կարգեր հաստատեց, նոր գործիչներ հանեց ապարդէյ և արդարադատութեան սկզբունքներ հաղորդեց հեղինակութիւն, ոյժ և կատարեալ հաստատարականութեան կողմից: Ահա ինչ է առում այդ քառասունեակի առթիւ «Рус. Вѣд.» լրագրի:

Ալեքսանդր Պ.-ի թաղաւորութեան սկիզբը, որ արդարացի կերպով անուանվում է մեծ ընթացքի դարաշրջան, մի ժամանակ է, որ ներկայացնում է հասարակութեան հոգեկան ոյժերի չափազանց բարձրանալու և արագ զարգանալու փայլուն պատկերը, հասարակութեան, որ առաջին անգամ կոչված էր միասին աշխատելու օրէնքների հետ, որ հանեց իր միջոցով մարդիկ թէ օրէնսդրական ստեղծագործութեան և թէ նոր օրէնքների կեանքի մէջ գործադրելու համար, որ մի կարծիքով տուեց մեզ այն բոլոր հիմնարկութիւնները, այն լուսաւորյալ պետական հաստատութիւնները, որ մենք ունենք և թանգ ենք համարում մինչև այժմ: Սեփականագործի պատերազմի անաշուղտութիւնը բաց աբաւ այն ժամանակ տիրող ամենախաղաղ, ոչ մի հակողութեան չենթարկված բերօղիւնական կառավարութեան պոլիտիկաները և հասարակութեան բոլոր խաւերն ու վարչական շրջանները մէջ շոյալիքի դարձաւ այն գիտակցութիւնը, թէ որքան անբաւարար են քաղաքական և վարչական ընթացքը և սոցիալական կարգերը:

Այդ մեծ շարժման ժամանակ էլ կեանք ստացաւ զատաւանական ընթացքը, որ այսօր արդէն քառասուն տարվայ կեանք ունի: Բայց խաղաղ ու անխղճ չէր այդ կեանքը: Խաւար, յետադէմ ոյժերը շատ էին աշխատում ոչնչացնել անկախ ու հրապարակական դատաւանահի: Ժամանակի ընթացքում բաւական փոփոխութիւններ մտցվեցին ընթացքի մէջ, որ շատ մասերում կերպարանափոխվեց, հետագա իշ սկզբնական դիւրեքի: Սակայն այսօր էլ դատաւանական ընթացքը ընդհանրապէս պահպանում է իր նախկին հիմնական ոգին: Ժամանակը մի կողմից բաւական բան խնցրեց նրանից, միւս կողմից ցոյց տուեց թէ ինչ պակասութիւններ են մնացել նրա մէջ սկզբից: Այժմ, երբ դէպի հասարակութիւնն ունեցած վստահութեան մասին շատ է խօսվում, երբ ամենքը զգում են, որ «գաղափար» է գալիս, ցանկալի է համարվում, որ դատաւանական ընթացքը նորից ստանայ իր կորցրածները և ազատվի այն պակասութիւններից, որ ընդգծել է երկրի տարիների փորձը:

Մենք, կովկասցիներ, դատաւանական մեծ բարենորոգման քառասունեակին պիտի յիշենք մեր առանձնակի մի դրութիւնը, այն, որ դեռ 60-ական թվականներից վաշիւնով նոր դատարաններ բարձր, մենք մինչև այսօր զբաղված ենք Ալեքսանդր Պ. ի ընթացքի մի ամենաէական հաստատութիւնից—երկւանների դատարանից, որ ներկայացնում է հասարակական խղճը: Այդ մասին շատ են խօսել և ոչնչէ հիմք չը կայ անվստահութեամբ վերաբերվելու մեր երկրի ազգաբնակչության, անհափանա համաբնիւր նրան մի այդպիսի պատուաւոր և պատասխանատու դերի համար: Բայց մինչև այժմ էլ մենք զբաղված ենք միւս այդ կողմից:

ՄԻ ՔԱՆԻ ԱՌԱՋԱՎԿՆԵՐ

II

Մեր մամուլը չափազանց յաճախ է արձանագրել այն գանգատը, որ մեր բնից չէ լուսավոր իսկական հայերին լեզու: Սա մի տղար բողոք է և արդար պահանջ: Մեր հասարակութիւնը արդէն խորթ է իր մայրենի լեզուին,

չը պէտք է նրան խրտնեցնել օտարաբանութիւններով, միութիւններով և անխառն դարձաւորներով: Չը մոռանանք թատրոնի կոչումը: Ասացինք որ նա մի դպրոց է: Ուրիշ ազգեւորում նա գաղափարների և զգացումների դարձաւորում ու ազնուացման մի դպրոց է, իսկ մեր մէջ մի բան էլ աւելի: Վարչութիւնը ուրեմն պարտաւոր է ոչ միայն նոր թատերադերը լաւագոյն կերպով թարգմանել տալու, այլ և մի ընդհանուր ընտելութեան ենթարկելու արդէն թարգմանված և բնականաբար մաս կազմող պիէսները: Այս մի և նոյն գործը կարելի է յանձնել բնականաբար օժանդակ մասնախմբի խմբակին: Վարչութիւնը դուրսէ առարկէ, որ դրա համար ծախքեր են հարկաւոր, թէ մասնախմբի անդամները չեն համաձայնվի իրանց ժամանակը դնել առանց վարձատրութեան: Այդպէս էլ պէտք է, այն: Բայց այդ ծախքը երբեք չը պէտք է անոտալ, որովհետև մեծ սխալ կը լինէր բեմ հանել այնպիսի թարգմանութիւններ, որոնք հայոցում են բնագրին և հայ լեզուին:

Եւ յետոյ վարչութիւնը թատրոնը աւելի բնականաւոր, աւելի մատչելի դարձնելու համար մեր հասարակութեան, պէտք է ջանալ կարելիութեան սահմաններում օգտվել այն միջոցներից, որ գործ են դրվում Եւրօպայում: Օրինակ, այս կամ այն կարևոր և առանձին ուշադրութեան արժանի պիէսի ներկայացումից առաջ, թատրոնի տնօրէն-վարիչները դիմում են անում յայտնի, ձեռնաստ գրականագետներին գալ մի դասախօսութեամբ (conference) բացատրել հանդիսականներին պիէսի նշանաւորութիւնը: Եւ այդ իսկ ուղղութեամբ մի ամբողջ գրականութիւն է ստեղծված աւարտող դարու վերջին քառասուն ընթացքում: Ենթադրելով, որ այս միջոցը մեր մէջ, այս կամ այն պատճառով դժուար լինի իրագործել, ինչպէս չը պիտի որդեգրէնք մի ուրիշ օգտակար սովորութիւն, որը ընդունված է եւրօպական թատրոններում: Այն է՝ պատմական, այլաբանական կամ նոր տեսակի պիէսների ներկայացվելու բովանդակութիւնը, կըրձաբը կարևոր ծանօթութիւններով տալու հանդիսականներին: Շատեր նկատած կը լինեն անշուշտ, որ մեր թատրոնը յաճախողների մեծ մասը, հրեանք, ոչ միայն չէ ըմբռնում պիէսի հիմնական միտքը, այլ և չէ կարողանում գիտակցօրէն հետևել գործողութիւններին: Երբ իմացական ու գեղարուեստական զարգացումով անհամեմատ աւելի բարձր մի հասարակութեան համար անօգուտ չէ համարվում, բացի դասախօսութիւնների ընձեռած առաւելութիւնից, դիմել օժանդակ միջոցների, կարելի է համարձակ պնդել, որ մեր հասարակութեան մի և նոյն դիւրութիւնը մատուցանել երբեք աւելորդ չէ: Ինչպէս շեշտեցինք, վարչութիւնը, իր կազմակերպած ներկայացումները արդիւնաւոր դարձնելու համար չը պէտք է ընկղմի ոչ մի նկատողութեան առաջ: Հակառակ դէպքում գործը կը դատապարտվի անութեան: Իսկ ինչ վերաբերում է բովանդակութեան կազմելուն, վարչութիւնը՝ իւրաքանչիւր թատերախաղի հեղինակից կամ թարգմանից թող խնդրէ այդ փոքրիկ աշխատանքը, որը վստահ ենք, սիրով պիտի կատարեն թարգմանիչներն ու հեղինակները, որովհետև դա մի նոր յոգնութիւն չէ նրանց համար:

Մենք պարտք համարեցինք վարչութեան ուշադրութիւնը հրաւիրել այս մի քանի ստիպողական պահանջներ վրա: Մեր ներկայացումների շարքը սկսվելու մօտ է. յոյս ունենք, որ այս տարի դատաւանական վարչութիւնը կաշառքի մեր թատրոնը, որիցորով այնպիսի նորութիւններ, որոնք Եւրօպայում օգտակար հնութիւնների կարգն են անցել:

Տ. Ջաւէն

Типогр. Т—ва С. Назарянца и К. п. ф. «ГЕРМЕСТЪ». Мал. ул. № 15.